ÅF Off Shore Race 2017

Omega 42 ORIOLE II

Jag har seglat ett antal Gotland Runt men nu var det första gången med egen båt.
Så det var extra spännande, men också en massa jobb som jag tidigare sluppit.
Det största arbetet är att få båten klar med alla säkerhetsdetaljer som seglingen kräver.
Tomas Frimansson på KSSS har gjort en väldigt bra guide som jag följde i minsta detalj.
En del investeringar krävdes för att få båten godkänd. Så det var ganska skönt att gå igenom säkerhetsbesiktningen utan en enda anmärkning.

Vi är redo.

Besättningen på Oriole II består av undertecknade, min kära Stina och vår son Gustav. Våra bästa vänner Kerstin, Mikael och deras son Anton. Sen toppade vi med vännen Roffe som inte seglat på 10 år. Så man kan lugnt säga att vi inte hade större ambition än att segla vackert, fort, högt och att ha kul.

Båten är inför seglingen i bra skick. Nya segel från Gran. Botten är slätt och fin. För att underlätta för alla ombord har jag märkt upp alla avlastare.

Vi har haft säkerhetsgenomgång och gott igenom revningsfunktionerna, vilket jag är glad för, det visar sig att det kommer att behövas revas.

Inte den bästa början.
Redan när vi lämnade hamnen för att gå ut till start så började det strula. Det visar sig att vi fått en moringtamp runt propellern. Gustav som är utbildad dykare tvekar inte utan kastar sig i vattnet och skär bort tampen. Vi hinner precis ut till startområdet och gör en lugn och fin start. Det är kryss och vi får en fin start för styrbord. Det är mycket båtar och vi söker så fri vind som möjligt.
Vinden ökar och genom Kodjupet får vi undanvind, spinnaker drar fint och vi seglar om många båtar.

Seglingen ut genom skärgården är verkligen fin, fullt med åskådare som följer seglingen. Tror verkligen det är fin propaganda för seglingssporten.

Vi seglar jämt ut till Sandhamn och ligger kring 20 plats i vår klass SRS B, där det deltar 65 båtar.

Ut på havet.
Mot Alma så ökar vinden, vi seglar för styrbord och har en väldigt fin gång.
Håller R 10 Itaka och även Ballad bakom oss. När vi rundad Alma så öppnar vinden och vi får stor nytta av vår Code 1. Vi väljer att segla öster om Gotska Sandön, vilket jag ser på navigatorn 90 % av fältet gör.

Kort om vår strategi.
Eftersom vi inte är samtrimmade och att vi har så många ovana seglare ombord så har vi valt att gå kortaste vägen, segla så rakt på rundningarna som möjligt.

En blåsig natt
Vinden ökar till över 10 sekundmeter upp mot 14 i byarna, sjön är grov. När det ljusnar och vi närmar oss Fårö så får vi veta att ca 25 båtar brutit seglingen.
Vi har inte upplevt det så farligt, båten går fint i vattnet och vi tar så småningom ett rev i storen, som vi senare slår ut när vi rundar sydspetsen på Fårö.

Hur stora är oddsen?
Vid Fårö händer det en märklig sak. Vid Fårö fyr tappar vi plötsligt 1 till 2 knop i fart. Jag fattar inte vad som står på, vinden är konstant och sjön lite måttligare än innan. Jag börjar trimma om kollar allt som går att kolla, börjar misstänka att det är strömt, men ser inga tecken på det. Efter ett tag så hör jag ett svagt dunk mot skrovsidan. Vad händer håller vi på att tappa kölen? Då upptäcker jag en tamp som släpar efter i vattnet, den ser väldigt spänd ut och jag drar upp den och känner ett kraftigt motstånd. Ur havet kommer en jeepdunk, som fastnat i tampen. Antagligen när vi seglat över några av de sandbankar som följer efter sydspetsen. Jag har rundat där många gånger med aldrig varit med om något liknande.

En ny blåsig natt väntar oss.
På utsidan Gotland ökar vinden och sjön bygger på. Vi möter ytterligare båtar som väljer att bryta seglingen. Totalt bröt 38 båtar.
Vi seglar så rakt väg som möjligt, många båtar sticker ut på havet men vi ser också att andra väljer att segla så nära land som möjligt, vilket jag tror var det rätta valet i årets segling. Vi ligger mitt i och är nöjda med det vi har. Vinden ökar ytterligare och vi har nu två rev i storen.

Vi är två ombord som kan driva båten i den här vinden och den grova sjön. Så det blir inte mycket sömn. Men vi har bra driv och känner oss trygga i båten. Seglar ifrån de båtar vi har omkring oss. ”Dunkfadäsen” har gjort att vi tappat lite i placering, men som sagt vi tänker inte på det utan är där för att göra vår segling.

På utsidan händer an annan liten sak som sinkade oss rejält. Jag vill hissa focken så hårt det går, men upptäcker då att förstagsprofilen delats på sig så långt att hoppat ur sitt skarvstycke. Lite jobbigt för nu kan vi inte rulla in focken om vinden öppnar upp. Antagligen seglade vi större delen av utsidan med för dåligt hissad fock och det lede till att den var lite för bukig. Hade varit skönt att plana den lite till.

Natten löper på och vi tar nu kurs mot Hoburgen, fortfarande seglar vi för styrbords halsar och har i princip gjort det sen Alma.

Mot kvällen närmar vi oss Alma.

Sjön har byggt på ytterligare även om vinden inte mojnat, så väljer jag att ta ur ett rev. Vi behöver kraft i den grova sjön. Vinden ligger konstant kring 10-12 meter och det är byar enligt rapporten på upp till 14.

Tre till fyra meters vågor.
Hoburgen är ruff mot oss seglare, höga vågor och för styrbord är vågorna rakt i näbben. Jag förundras över hur fint vi ändå glider över dem. Men det är otroligt viktigt att styra rätt i den höga sjön. Det blir korta babordslag in mot land och det känns som himmelriket när sjön kommer mer från sidan.

Till slut har vi kämpat oss igenom Hoburgen och kan falla av mot Karlsöarna och Visby. Vinden håller i sig och vi får några riktigt sköna surfar i den höga sjön.

Livet ombord är tufft i en båt som ständigt far hit och dit.

Hela seglingen är en naturupplevelse.

Att passera mellan Lilla och Stora Karlsö är magiskt.

Vi får falla av ytterligare ner mot Visby. Här skulle vi behövt byta segel, men på grund av att focken inte går att rulla in, så får vi leva och vara nöjda med det vi har.
Vinden är fortfarande rätt frisk och vågorna höga så att försöka sig på att få ihop profilen är inte att tänka på.

Vi får tyvärr konstatera att båtar vi seglar ifrån närmar sig.

Vi närmar oss Visby

Efter rundningen utanför Visby så mojnar det, jag ser min chans att få ihop profilen.
Det lyckas och jag ser att de skruvar som ska hålla profilen på plats saknas, antagligen har de skakats ur i den hårda vinden och grova sjön.

Vi har en hel profil igen, så nu kan vi rulla in focken.

Efter Visby så lägger sig vinden, det är kryss lång-kort vi slår på några vindskift och kommer ikapp de båtar som vi tappat innan Visby. Fältet delas upp, vi ser många som tar kurs österut, andra söker sig in mot fastlandet. Vi håller fast vid vår strategi att segla så rakt på märket som möjligt, som nu är Alma.

Det dröjer en stund men vinden kommer tillbaka från nordväst. Vi har bra kurs rakt mot Alma med fullt skotat för styrbord. Så håller det i sig hela vägen upp, ibland öppnar det upp och vi har stor nytta av vår Code 1. Nu inser jag hur viktigt det var att vi fick ihop profilen så vi kunde få undan focken.

Natten bjuder på lite skiftande vindstyrka, några timmars stiltje innan vinden tar fart igen. Sista biten mot Alma blir en härlig halvvind med spinnaker.

Vi närmar oss målet.
In mot Sandhamn och målgång åter styrbordshalsar och fullt hemskotat.
Vi seglar fort och lämnar flera båtar bakom oss.

Trötta glada går vi mål i Sandhamn.

Vi har seglat 352 distans på 64 timmar och vi slutar 32 i vår klass SRS B.

Min proffs besättning som har gjort ett fantastiskt jobb. **ILY**
Vår ambition var att komma runt och att ha trevligt och det hade vi.
Jag kunde mig höra att några redan i hamn började prata om nästa år.

När man ser Omegan bland alla ”hotta” racinglådor så inser man att båten inte är så stor som den känns på havet, men många av dessa hårt satsande båtar hade vi bakom oss i resultatlistan.
Nästa år vore det så härligt att se så där, fem sex Omega 42 på startlinjen.

En rolig sak måste jag nämna som slutkläm.
Gustav vår son fick årets pris som bästa gast.

Snacka om stolt pappa och mamma.

Till sist
Jag vill verkligen tacka KSSS för det enorma jobb de lägger ner på seglingen.
Alla funktionärer som ser till att allt fungerar lätt och fint. Vi på Oriole II gör vågen.

Kapten Karlsson
Omega 42 SWE 106 Oriole II